

อำนาจแห่งประสบการณ์คือพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงที่ง่ายดาย

วันนี้บัฟฟาตากำลังมองดูลูกๆของท่านทั้งหมดที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและภาพลักษณ์ของการยกระดับ ลูกๆ แต่ละคนเป็นรูปของการค้าจุนผู้ที่ทำให้โลกในปัจจุบันสูงส่งและสมบูรณ์ วันนี้โลกกำลังร้องเรียกหาดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนในรูปแบบและวิธีการต่างๆ เป็นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ให้การค้าจุนแก่ดวงวิญญาณที่ไม่สงบและไม่มีความสุข ที่ให้หยดหนึ่งแก่ ผู้อื่น ที่แสดงหนทางแห่งความสุขและความสงบแก่ผู้อื่น ที่ให้ดวงตาที่สูงส่งแก่ผู้ที่ปราศจากดวงตาแห่งความรู้ ที่แสดงจุดหมายปลายทางแก่ดวงวิญญาณที่กำลังเร่ร่อน ที่ให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลแก่ดวงวิญญาณที่ขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลและยกระดับพวกเขา มีความปั่นป่วนอย่างใดอย่างหนึ่งทุกหนแห่งในโลก

ในบางสถานที่มีความปั่นป่วนอย่างมากในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินสมบัติ ในบางสถานที่มีความตึงเครียดมากมายหลายประเภทในจิตใจของผู้คน ในบางกรณีมีความปั่นป่วนเพราะพวกเขาไม่พอใจกับชีวิตของพวกเขา ในบางกรณีมีความปั่นป่วนเนื่องจากบรรยากาศที่ตาโมประธานของวัตุธาตุ ทุกหนแห่งโลกอยู่ในความปั่นป่วน ณ เวลานั้นในมุมหนึ่งของโลก ลูกคือดวงวิญญาณที่มั่นคงและไม่สั่นคลอน โลกตกอยู่ในความกลัวในขณะที่ลูกกลายเป็นผู้ที่ปราศจากความกลัวและร้องเพลงและร่ายรำในความสุขอย่างสม่ำเสมอ แม้ว่าโลกจะนำสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวมาใช้ในการร้องเพลงและร่ายรำอย่างมีความสุข แต่ในความเป็นจริงแล้วสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวเหล่านั้นกำลังนำพาพวกเขาเข้าไปสู่กองไฟแห่งความวิตกกังวล ดวงวิญญาณของโลกเช่นนั้นต้องการการค้าจุนของประสบการณ์ของการบรรลุผลที่ไม่มีวันสูญสลายและสูงส่ง พวกเขาได้เห็นการค้าจุนทั้งหมด พวกเขามีประสบการณ์ในทุกสิ่ง และเสียงที่ออกมาจากทุกคนที่ด้านความปรารถนาในสำนักของพวกเขาคือ เราต้องการสิ่งอื่นนอกเหนือจากนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกและวิธีการต่างๆเหล่านั้นจะไม่ทำอะไรทำให้พวกเขามีประสบการณ์แห่งความสำเร็จ เสียงในจิตใจของทุกคนคือเราต้องการสิ่งใหม่ๆ เราต้องการสิ่งอื่น สิ่งค้าจุนชั่วคราวทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นมาเป็นเหมือนกับฟาง พวกเขากำลังมองหาสิ่งค้าจุนที่แท้จริง เมื่อได้เห็นสิ่งค้าจุน, การบรรลุผลและวิธีการที่ชั่วคราว ทั้งหมดพวกเขาก็เบื่อหน่ายกับสิ่งเหล่านั้น ตอนนี้ใครจะแสดงให้เห็นถึงการค้าจุนที่ถูกต้อง การค้าจุนที่แท้จริง การค้าจุนที่ไม่มีวันสูญสลายแก่ดวงวิญญาณเช่นนั้น? เป็นลูกทั้งหมดใช่หรือไม่?

เมื่อเทียบกับโลกแล้ว มีลูกเพียงไม่กี่คน มีลูกจำนวนที่น้อย อย่างไรก็ตามในอนุสรณ์ของวงจรถูก่อนหน้านี้ พวกเขายังคงแสดงให้เห็นพื้นดาวาสที่ห้าอยู่เบื้องหน้ากองทัพที่ไม่มียึดจำกัด อำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมดเป็นของลูก ผู้คนเหล่านั้นที่มีอำนาจทางวิทยาศาสตร์ อำนาจในคัมภีร์ อำนาจของผู้นำทางการเมือง อำนาจทางศาสนา และอำนาจอื่นๆอีกมากมายได้พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงโลกบนพื้นฐานของอำนาจของพวกเขา พวกเขาลองพยายามทำสิ่งต่างๆมากมาย อย่างไรก็ตามลูกทุกคนมีอำนาจอะไร? อำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือประสบการณ์ของพระเจ้า ด้วยอำนาจของประสบการณ์นี้ ลูกสามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่สูงส่งให้กับใครก็ตามได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นลูกทุกคนมีอำนาจพิเศษของประสบการณ์นี้ และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงพูดและจะพูดต่อไปด้วยความภาคภูมิใจ ด้วยความมั่นใจ ด้วยความซาบซึ้ง และด้วยการรับประกันว่า: มีหนทางเดียวที่ง่ายดายและถูกต้อง สามารถได้รับจากผู้เดียวเท่านั้นที่รวมทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ลูกให้สาส์นนี้กับทุกคนใช่หรือไม่? นี่คือเหตุผลว่าทำไมวันนี้บัฟฟาตาจึงมองดูลูกๆที่เป็นตัวของการค้าจุนและของการยกระดับโลก ดูสิว่าใครได้กลายเป็นเครื่องมือกับบัฟฟาตา! พวกเขาเป็นสิ่งที่ค้าจุนของโลก แต่ใครที่กลายเป็นคนเหล่านั้น? ผู้ที่มีความธรรมดา ผู้ที่อยู่ในสายตาของโลกไม่ได้อยู่ในสายตาของพ่อ ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในสายตาของพ่อก็ไม่ได้อยู่ในสายตาของคนทางโลก เมื่อเห็นลูก พวกเขาที่ยืมให้ก่อนแล้วพูดว่า สามารถเป็นคนเหล่านั้นได้หรือไม่? อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้ทำในสิ่งที่คนทางโลกทำ พวกเขาต้องการคนที่มิใช่เสียง ในขณะที่พ่อต้องการจะประกาศชื่อเสียงของผู้ที่ชื่อและร้องรอยของพวกเขาได้จบสิ้นลงแล้ว ท่านต้องทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ ท่านจะต้องทำให้คนที่ธรรมดามากยิ่งใหญ่มาก ท่านต้องทำให้ผู้ที่อ่อนแอมีพลังมาก ท่านต้องทำให้ผู้ที่ไร้การศึกษาในแง่ของทางโลกนั้นให้เต็มไปด้วยความรู้ นี่คือการบาทของพ่อ ด้วยเหตุนี้เมื่อเห็นชุมนุมของลูกๆ บัฟฟาตาก็ยิ้มเช่นกัน เพราะลูกเป็นลูกที่ได้จากหายไปนานและขณะนี้ได้กลับมาพบพานที่ได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ทุกคนได้รับโชคที่สูงส่งที่สุด ขณะนี้สายตาของผู้คนในโลกกำลังเคลื่อนออกไปจากทิศทางอื่นทั้งหมดและมาหาผู้เดียว เวลาพวกเขาเข้าใจแล้วว่าสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถทำได้ แต่พ่อกำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นในทางที่แฝงตัว ลูกได้เห็นอะไรในกุ่มกเมลาเมื่อไม่นานมานี้? นั่นคือสิ่งที่ลูกเห็นใช่หรือไม่? ลูกได้เห็นว่าทุกคนกำลังมองดูลูก

ด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความรักเช่นนั้น สิ่งนี้จะค่อยๆเปิดเผยทีละน้อย ผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางการเมือง นักวิทยาศาสตร์ คือพลังอำนาจพิเศษทั้งสาม ทั้งสามขณะนั้นเข้ามาใกล้มากขึ้นด้วยความหวังที่สูงส่งว่าจะได้มองเห็นพระเจ้าเพียงแวบหนึ่งในรูปที่ธรรมดา เวลานี้พวกเขายังคงมองผ่านผ้าคลุมหน้า ผ้าคลุมหน้านี้อย่างไม่ได้ถูกยกขึ้น เพราะการมองผ่านผ้าคลุมหน้าพวกเขายังสับสน มีผ้าคลุมหน้าแห่งความสับสนว่า: พวกเขาเป็นคนนั้นหรือยังมีคนอื่น ๆ อยู่ที่ไหนสักแห่งหรือไม่? อย่างไรก็ตามอย่างน้อยสายตาของพวกเขาถูกดึงดูดแล้ว เวลานี้จะต้องถอดผ้าคลุมหน้านั้นออก มีผ้าคลุมหน้าอยู่หลายประเภท หนึ่งคือความเป็นผู้นำของพวกเขา ผ้าคลุมหน้าของบิลลังก์หรือที่นั้งของพวกเขาก็เป็นผ้าคลุมหน้าที่ใหญ่เช่นกันและยังต้องใช้เวลานานสำหรับพวกเขาที่จะออกมาจากหลังผ้าคลุมหน้า แต่อย่างน้อยพวกเขาได้เปิดตาของพวกเขาแล้ว! เวลานี้กัมภกรรณได้ตื่นขึ้นมาเล็กน้อย

บัพดาจะทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลก นั่นคือลูกๆ ทั้งหมดของท่านมีสิทธิ์ในมรดกของพ่อของพวกเขาอย่างแน่นอน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไร พวกเขายังคงเป็นลูก ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต มรดกทั้งสองรูปแบบมีไว้สำหรับลูกๆ พ่อได้มาเพื่อให้มรดก พวกเขาไม่รู้เรื่องนั้น และไม่ใช้ความผิดของพวกเขา และดังนั้นลูกทุกคนรู้สึกเมตตาต่อพวกเขาด้วยใช่หรือไม่? ลูกรู้สึกมีเมตตาและมีความกระตือรือร้นเช่นกันที่ไม่ว่าจะอย่างไรทุกดวงวิญญาณควรจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขา อังชะ

วันนี้เป็นรอบของคาริบเบียน ทุกคนเป็นที่รักอย่างยิ่งของบัพดา คุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละสถานที่อยู่เบื้องหน้าบัพดาเสมอ ในความเป็นจริงบัพดามีชีวิตรูปแบบของลูกทุกคนเสมอ อย่างไรก็ตามเมื่อใดเห็นลูกทุกคนแล้ว บัพดารู้สึกพอใจเกี่ยวกับอะไรเป็นพิเศษ? นั่นคือลูกทุกคนต้องแะอยู่ในงานรับใช้ตามความสามารถของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ งานรับใช้กลายเป็นอาชีพพิเศษของชีวิตบราห์มิน หากไม่มีงานรับใช้ชีวิตบราห์มินนี้ดูว่างเปล่า หากไม่มีงานรับใช้ ลูกรู้สึกกลัวกับว่าลูกไม่มีอะไรทำ บัพดาพอใจเป็นพิเศษที่ได้เห็นความกระตือรือร้นของลูกที่ไม่ว่างเว้นอยู่ในงานรับใช้อย่างต่อเนื่อง คุณสมบัติพิเศษของคาริบเบียนคืออะไร? พวกเขาคือผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิด(คาริบ)เสมอ บัพดาไม่ได้มองในแง่ทางกายภาพ ทางร่างกายลูกอาจจะอยู่ห่างไกลมาก แต่ลูกใกล้ชิดด้วยจิตใจของลูกใช่หรือไม่? ยิ่งลูกอยู่ไกลมากแค่ไหน ลูกก็ยังได้รับสิทธิ์ของการมีประสบการณ์ของการมีพ่อเป็นมิตรร่วมทางเป็นพิเศษมากตามนั้น เพราะสายตาของพ่อจะอยู่กับลูกๆ ทุกคนในทุกหนแห่งเสมอ พวกเขาจะหลอมรวมอยู่ในสายตาของท่าน ดังนั้นผู้ที่หลอมรวมอยู่ในสายตาคือเป็นอย่างไร? พวกเขาจะอยู่ไกลหรือใกล้? ดังนั้นลูกทั้งหมดคือเพชรพลอยที่อยู่ใกล้ชิด ไม่มีใครอยู่ห่างไกล ลูกทั้งใกล้และเป็นที่รัก ถ้าลูกไม่ได้อยู่ใกล้ ลูกก็จะไม่มีความจริงจังและกระตือรือร้น มิตรร่วมทางของพ่อกำลังทำให้ลูกมีพลัง และกำลังทำให้ลูกเคลื่อนไหวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ

ทุกคนมีความสุขมากเมื่อเห็นลูกทุกคน เพราะลูกกำลังทำให้งานรับใช้เติบโตด้วยการมีความกล้าหาญมากมาย บัพดารู้ว่าลูกทุกคนมีเพียงความคิดเดียวเท่านั้น: เราจะต้องเตรียมลูกประจำที่ใหญ่ที่สุด เราจะต้องรวบรวมลูกปิดทั้งหมดของลูกประจำที่ได้กระจัดกระจายไปทั่วทุกหนแห่งแล้วทำเป็นลูกประจำนำมามอบให้กับพ่อ ตลอดทั้งปีลูกมีความกระตือรือร้นที่ลูกจะนำช่อดอกไม้หรือลูกประจำนี้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อ ดังนั้นตลอดทั้งปีลูกได้เตรียมการอย่างเต็มที่สำหรับสิ่งนี้ ปีนี้บัพดาได้เห็นว่าผลของการเติบโตของศูนย์ในต่างประเทศเป็นไปด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นช่อดอกไม้เล็กหรือช่อดอกไม้ใหญ่ แต่ละคนก็นำช่อดอกไม้มาหนึ่งช่อในรูปปฏิบัติจริง ดังนั้นบัพดาจึงพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ที่น่ารักของท่านในวงจรที่ผ่านมาเช่นกัน ลูกได้ใช้ความเพียรพยายามด้วยความรัก ความเพียรพยายามที่ทำด้วยความรักไม่ได้รู้สึกเหมือนเป็นความพยายาม ดังนั้นกลุ่มที่ดีจึงมาจากทุกสารทิศ สิ่งที่บัพดาชอบมากที่สุดคือ ลูกทั้งหมดไม่รู้เหนื่อยในงานรับใช้ และเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปข้างหน้า คุณสมบัติพิเศษของความสำเร็จในงานรับใช้ของลูกคือลูกไม่เคยท้อแท้ วันนี้มีไม่กี่คน ในขณะนี้พุ่มนี้ จะต้องมีความสูงขึ้นอย่างแน่นอน สิ่งนั้นได้รับการรับประกัน ดังนั้นที่ใดก็ตามที่พวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อและที่ใดก็ตามที่ลูกๆ ของพ่อเป็นเครื่องมือ จะต้องมีลูกๆ ของพ่อซ่อนอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน และพวกเขาจะมาที่นั่นเพื่อประกาศสิทธิ์ของพวกเขาตามเวลา พวกเขาจะยังคงมาที่นั่นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกทั้งหมดคือผู้ที่ร่ำรวยในความสุข ลูกมีความสุขเสมอ พ่อคงอยู่ตลอดไป ลูกๆคงอยู่ตลอดไป และการบรรลุผลก็คงอยู่ตลอดไป ความสุขของลูกก็คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน ลูกคือผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขที่ดีที่สุดในที่สุดเสมอ เมื่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ถูกทำลายก็เหลือแต่สิ่งที่ดีที่สุดในเท่านั้น การเป็นของบาบาหมายถึงการมีสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอในสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลาย ดังนั้น ชีวิตที่ลูกมีสิทธิ์คือชีวิตที่ดีที่สุดในที่สุด

รากฐานของงานรับใช้ในคาริบเบียนถูกวางผ่านดวงวิญญาณที่พิเศษมาก รากฐานของการรับใช้รัฐบาลนั้นอยู่ในกายอานาใช่หรือไม่? การกระจายเสียงของคุณสมบัติพิเศษของราชาโยคะไปยังรัฐบาลก็เป็นคุณสมบัติพิเศษเช่นกัน รัฐบาลยังคง

พยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความเจียบสงบเป็นเวลาสามนาทีก่อนที่จะเข้ามาใกล้ชิดกับรัฐบาลเริ่มต้นที่นั่นและผลลัพธ์ที่ดีก็เกิดขึ้นแล้วและยังคงปรากฏออกมา ในหลักสูตรของงานรับใช้ที่พวกเขาได้ทำ ชาวคาโรเบียนได้เตรียม VIP พิเศษไว้ด้วยเช่นกัน และจากหนึ่งในนั้น คนอื่นๆอีกหลายคนก็ได้รับการรับใช้ด้วย ดังนั้นจึงเป็นคุณสมบัติพิเศษเช่นกัน คำเชิญอย่างเป็นทางการมาจาก VIP ดังนั้นคาโรเบียนจึงเป็นเครื่องมือที่ต้องทำสิ่งนั้นก่อน วันนี้ลูกกลายเป็นตัวอย่างสำหรับทุกคนและห้องแหวอยู่ในงานรับใช้ของการให้ความกระตือรือร้นและแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อื่นมากมาย ดังนั้นทุกคนจะได้รับผลของสิ่งนี้ใช่ไหม? แม้กระทั่งตอนนี้ ลูกยังคงมีสายใยกับรัฐบาล นี่เป็นวิธีการที่เข้ามามีสายใยอย่างใกล้ชิดด้วยวิธีการของการมีสายใยเล็กน้อยผ่านความรู้ ลูกสามารถให้ประสบการณ์กับพวกเขาของความพิเศษของลูกโดยเฉพาะในงานรับใช้ที่ลูกทำ ในการประชุมใดๆ เมื่อใดก็ตามที่ลูกกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ แม้กระทั่งในสถานการณ์ทางโลก ให้พูดในลักษณะเช่นนั้นที่พวกเขาจะได้สัมผัสกับสิ่งที่พิเศษที่สุดและมีความรัก ดังนั้นนั่นเป็นโอกาสสำหรับลูกที่จะแสดงความพิเศษของลูกและความรักของลูกเป็นอย่างไรในขณะที่ลูกอยู่กับพวกเขา ดังนั้นให้ความใส่ใจกับวิธีนี้เป็นพิเศษมากขึ้นและลูกจะสามารถทำให้สิ่งนี้เป็นวิธีการที่สูงส่งของงานรับใช้ ผู้ที่มาจากกายอาโนได้รับโอกาสนี้ ลูกได้รับลอตเตอรี่สำหรับโอกาสในการรับใช้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น สถานที่ทั้งหมดมีการขยายตัวดีมาก เวลานี้เข้ามาซึ่งคุณสมบัติพิเศษอีกอย่างหนึ่งออกมา เวลานี้เตรียมบ้นที่ตบบางคนที่เป็นที่รู้จักกันดีของสถานที่นั้น มีบ้นที่ตบมากมายในตรินิแดดและกายอาโน พวกเขาเข้ามาใกล้มากขึ้น พวกเขาเชื่อในปรัชญาของบาร์ต ดังนั้นเวลานี้จึงเตรียมกลุ่มของบ้นที่ตบ เช่นเดียวกับกลุ่มของผู้เคร่งศาสนาที่กำลังเตรียมอยู่ในฮารีตวาร์ ในทำนองเดียวกันให้เตรียมกลุ่มของบ้นที่ตบจากที่นั่น ด้วยความรักลูกสามารถทำให้พวกเขาเป็นของลูก ก่อนอื่นให้พวกเขาเข้ามาใกล้ด้วยความรัก ในฮารีตวาร์นั่นก็เป็นผลมาจากความรักเช่นกัน ความรักทำให้พวกเขามาถึงมธูบัน หากพวกเขามาใกล้เท่ากับมธูบัน พวกเขาก็มาใกล้เท่ากับการยอมรับความรู้เช่นกัน พวกเขาจะไปที่ไหนอีกไหม? ดังนั้นเวลานี้แสดงให้เห็นสิ่งนี้ อัจชะ

ยุโรปจะทำอะไร? จากจำนวนแล้วลูกไม่ได้น้อยเลย ไม่ว่าจำนวนจะเป็นอย่างไร ถ้าคุณภาพดีลูกก็เป็นอันดับหนึ่ง ลูกสามารถพาผู้ที่ไม่มีใครพามาได้ นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ “เมื่อลูกมีความกล้าหาญ พ่อก็ให้ความช่วยเหลือ” เมื่อลูกมีความกล้าหาญ ลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากทั้งครอบครัวและบรรพบุรุษ ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ในที่สุดทุกคนก็ต้องมายังสถานที่เดียว บางคนต้องมาตอนนี้ และคนอื่นๆต้องมาหลังจากนี้เล็กน้อย พวกเขาต้องมา ไม่ว่าพวกเขาจะมีความสุขมากแค่ไหน พวกเขายังคงมีความปรารถนาที่จะได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แม้พวกเขาจะไม่มีความสุขเพราะบรรยากาศที่โอเค แต่ความปรารถนาที่ชั่วร้ายของพวกเขาไม่สามารถได้รับการเติมเต็มได้จนกว่าพวกเขาจะมีความรู้ ความปรารถนาใดความปรารถนาหนึ่งจะยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และความปรารถนาไม่ได้ให้ประสบการณ์ของการมีความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ไม่มีความสุขยังคงไม่ได้สัมผัสกับความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวสำหรับพระเจ้า ชีวิตที่มีความรัก ความรักในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณหรือความรักของพระเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะมีความรักมากแค่ไหนก็ไม่สามารถมีความรักที่ปราศจากความเห็นแก่ตัวที่อื่นได้ พวกเขาไม่มีความรักที่แท้จริง ดังนั้นทุกคนต้องการความรักที่แท้จริงจากหัวใจ และความรักของครอบครัว ลูกสามารถพบครอบครัวเช่นนี้ได้ที่ไหนอีกหรือไม่? ดังนั้นไม่ว่าพวกเขาจะประสบกับการขาดการบรรลุผลใดก็ตาม จงอธิบายให้แก่พวกเขาด้วยแรงดึงดูดของการบรรลุผลนั้นโดยเฉพาะ อัจชะ

ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณพิเศษ หากลูกไม่มีความพิเศษ ลูกก็ไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษได้ เป็นความพิเศษของลูกที่ทำให้ลูกได้รับชีวิตบรรพบุรุษ ความพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือลูกเป็นหนึ่งในกำมือจากหลายๆล้านคน ดังนั้นลูกแต่ละคนจึงมีความพิเศษของตนเอง ตลอดทั้งวันลูกมีความรักต่อพ่อและงานรับใช้ ต้องมีการทำงานทางโลกเพื่อประโยชน์ของงานนั้น แต่ขอให้มีความรักในหัวใจของลูกต่อการจรรโลงถึงและงานรับใช้ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีความรักและละวางและอยู่เหนือด้วยการตระหนักรู้ถึงดินแดนดั้งเดิมและรูปดั้งเดิมของลูกอยู่เสมอ

การมีความตระหนักรู้ในโลกที่ไม่มีตัวตนและรูปที่ไม่มีตัวตนของลูกทำให้ลูกละวางและมีความรักอยู่เสมอ เราเป็นผู้อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและได้มาจุดที่นี้เพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ เราไม่ได้เป็นของโลกลงความตาย แต่เป็นเพียงแค่จุดอวตารลงมา ถ้าลูกเพียงแค่จรรโลงสิ่งเล็กๆนี้ลูกก็สามารถไปอยู่เหนือ ผู้ที่ไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นอวตารลงมา แต่เป็นผู้ครองเรือนที่มีพาหนะติดอยู่ในโคลน “ผู้ครองเรือน” หมายถึงสภาพที่มีภาระ ในขณะที่การอวตารเป็นสิ่งที่เบาสบายอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาว่าตัวเองเป็นอวตารลูกจะจดจำดินแดนดั้งเดิมและรูปดั้งเดิมของลูกและจะอยู่เหนือ

คติพจน์: บรรพบุรุษคือผู้ที่ทำทุกงานด้วยความสะอาดและด้วยวิธีที่ถูกต้อง

*** โอม ชานติ ***